

traadte straks i Kraft, og Danmark kan nu udføre Sukker, hvorhen det skal være, uden at mødes af ekstraordinært høje Toldmure. De danske Bekymringer for, at Lovgivningen af 1908 ikke skulde blive anerkendt som svarende til Konventionens Fordringer til et ikke præmierende Land, har altsaa vist sig at være overflødige.

H. S.

V.

Revision af den svenske Toldtarif.

En samlet Revision af den svenske Toldtarif tilendebragtes i Foraaret 1911 i Forbindelse med en Fornyelse af Sverrigs Handelstraktat med Tyskland. Saavel Toldtarifen som den nævnte Traktat traadte i den ændrede Skikkelse i Kraft den 1. December 1911. Efter »Meddelelser fra Udenrigsministeriet« skal her kortelig gøres Rede for enkelte Hovedtræk af de saaledes indtraadte Forandringer i det svenske Toldsystem.

Tarifen af 1888 med dens Told paa Landbrugsprodukter (Korn, levende Kreaturer, Kød, Flæsk, Smør) og de vigtigere industrielle Frembringelser danner Udgangspunktet for den Beskyttelsestendens, som har præget svensk Toldlovgivning i den sidste Snes Aar, og som efterhaanden har vundet en saadan Styrke, at man under de nu afsluttede Forhandlinger paa Forhaand opgav Tanken om ved indgribende Ændringer at forlade den betraadte Bane. Efter at der i 1906 var afsluttet en Handelstraktat mellem Sverrig og det tyske Rige, bestemt til at udløbe med Udgangen af 1910, ønskede Sverrig at staa »rustet« til den forestaaende Forhandling om Fornyelse af Traktaten. En i denne Anledning nedsat Kommission afgav i 1909 et Forslag til Ændring af Tarifen, der dels gik ud paa forskellige toldtekniske Forandringer, hvorom et Par Bemærkninger skal tilføjes nedenfor, dels

traadte straks i Kraft, og Danmark kan nu udføre Sukker, hvorhen det skal være, uden at mødes af ekstraordinært høje Toldmure. De danske Bekymringer for, at Lovgivningen af 1908 ikke skulde blive anerkendt som svarende til Konventionens Fordringer til et ikke præmierende Land, har altsaa vist sig at være overflødige.

H. S.

V.

Revision af den svenske Toldtarif.

En samlet Revision af den svenske Toldtarif tilendebragtes i Foraaret 1911 i Forbindelse med en Fornyelse af Sverrigs Handelstraktat med Tyskland. Saavel Toldtarifen som den nævnte Traktat traadte i den ændrede Skikkelse i Kraft den 1. December 1911. Efter »Meddelelser fra Udenrigsministeriet« skal her kortelig gøres Rede for enkelte Hovedtræk af de saaledes indtraadte Forandringer i det svenske Toldsystem.

Tarifen af 1888 med dens Told paa Landbrugsprodukter (Korn, levende Kreaturer, Kød, Flæsk, Smør) og de vigtigere industrielle Frembringelser danner Udgangspunktet for den Beskyttelsestendens, som har præget svensk Toldlovgivning i den sidste Snes Aar, og som efterhaanden har vundet en saadan Styrke, at man under de nu afsluttede Forhandlinger paa Forhaand opgav Tanken om ved indgribende Ændringer at forlade den betraadte Bane. Efter at der i 1906 var afsluttet en Handelstraktat mellem Sverrig og det tyske Rige, bestemt til at udløbe med Udgangen af 1910, ønskede Sverrig at staa »rustet« til den forestaaende Forhandling om Fornyelse af Traktaten. En i denne Anledning nedsat Kommission afgav i 1909 et Forslag til Ændring af Tarifen, der dels gik ud paa forskellige toldtekniske Forandringer, hvorom et Par Bemærkninger skal tilføjes nedenfor, dels

søgte den industrielle Toldbeskyttelse saavel som Beskyttelsen paa forskellige Frugt- og Havevækster betydelig forhøjet, medens derimod den egentlige Landbrugstold (paa Korn, Kød o. s. v.) foresloges bibeholdt med de tidligere gældende Satser. Et Regeringsforslag, fremsat for Rigsdagen i Begyndelsen af Aaret 1910, sluttede sig med enkelte Undtagelser til Kommissionsforslaget, men undergik under Rigsdagsbehandlingen talrige Ændringer, saaledes at den endelig vedtagne Lov, Tarifen af 1910, paa mange Punkter fremtraadte med en noget mere maadeholden Beskyttelse end Forslaget, om end Ændringerne ikke formaaede at berøve den samlede Toldtarif-revision dens Karakter af et kraftigt protektionistisk Fremstød. Under de derpaa følgende Forhandlinger med Tyskland om en ny Tariftraktat, forud for hvilke man var enedes om at lade den gamle Traktat forblive gældende indtil 1. December 1911, viste det sig da ogsaa, at Sverrig for at imødekomme Tysklands Ønsker maatte opgive eller i hvert Fald modificere et stort Antal af de nylig vedtagne Forhøjelser, navnlig for Helfabrikata. For disse Indrømmelser — i Forbindelse med Sverrigs Tilsagn om, at der ikke under Traktatens Bestaaen vil blive paa-lagt Eksporttold paa svensk Jernmalm — opnaaede Sverrig ved den nye Traktat, der skal gælde i det mindste indtil Udgangen af 1917, Frihed for Indførelse af tysk Told paa svenske Brosten og for Toldforhøjelse paa Snedkerivarer samt Toldfrihed for kogte Tyttebær.

Da man efter Traktatens Fornyelse ikke ønskede i Sverrig at indføre et Differentialtoldsystem alene af Hensyn til Tyskland, maatte Tarifen af 1910, endnu forinden den var traadt i Kraft, revideres og bringes i Overensstemmelse med de Toldnedsættelser, man havde tilstaaet dette Land. Revisionen fandt Sted i Løbet af meget kort Tid i Foraaret 1911, og Resultatet er den i December s. A. i Kraft traadte Tarif. Om dennes Forhold til den hidtil bestaaende gælder for Landbrugsprodukternes Vedkommende, at Tolden paa Korn, Kød,

Flæsk, Smør o. s. v. er uforandret, hvorimod Majstolden ret uventet blev afskaffet, medens paa den anden Side Tolden paa Malt er forhøjet af Hensyn til baade Dyrkingen af Byg og den indenlandske Malttilvirkning. En almindelig Told paa Kartofler har man af Hensyn til den indenlandske Stivelsefabrikation ikke indført; derimod vedtoges som en Art Luksusafgift en Told paa Kartofler, naar disse indføres i Tidsrummet fra 15. Februar til 30. Juni. For adskillige andre Havesager er Tolden forøget. Medens saaledes i Almindelighed Hensynet til at skaffe de lavest mulige Priser paa de almindelige Livsfornødheder har maattet vige for Beskyttelseshensynet, har det modsatte dog været Tilfældet for Margarine, der har faaet en, omend ringe, Nedsættelse af Tolden. For industrielle Frembringelser vanskeliggøres Sammenligningen med den hidtil gældende Tarif dels ved den nu gennemførte stærkere Specificering af Vareklasserne, dels ved, at man har afløst næsten alle hidtil bestaaende Værditoldsatser af Vægttoldsatser. Som Hovedregel kan det dog siges, at Tolden ikke i mange Tilfælde er bleven lavere end tidligere, men at den derimod for en Mængde Positioner nu er højere end før; dette gælder saaledes mange Frembringelser af Læder, Glas, Metal samt i stort Omfang Tekstilvarer, for hvis Vedkommende man ikke blot har begunstiget de indenlandske Væverier ved højere Told paa deres Frembringelser, men tillige i nogle Tilfælde ved Nedsættelse af Garntolden. Et Forslag om Told paa Raajern, motiveret ved Hensynet til at fremhjelpe den endnu ubetydelige Kokesjernproduktion, blev afvist endog af Førstekammer, idet man fra modsat Side pegede paa det unaturlige i at fordyre Raastoffet for den vigtige Metalindustri.

Det er ovenfor nævnt, at den nye Tarif fremtræder betydelig mere specialiseret end den gamle; i Stedet for godt 700 Rubriker er traadt godt 1300. Det var Hensynet til de forestaaende Traktatforhandlinger, der bevirkede, at man allerede i Tarifen af 1910 forøgede Antallet af

Toldsatser stærkt, idet man ved en saadan Ordning kan gøre Indrømmelser for enkelte Specialiteter inden for en Varegruppe uden at behøve at prisgive denne som Helhed. — Paa den næsten fuldstændige Afskaffelse af Fortoldning efter Værdi er der ligeledes ovenfor peget. Allerede den nævnte Kommission foreslog en saadan Forandring, endog i videre Omfang end nu gennemført, og begrundede Forslaget med de velkendte Fordele ved Vægttolden, idet den end ikke vilde indrømme Værditolden den højere Grad af Retfærdighed, som man ellers er enig om at tillægge den, og i alle Tilfælde mente, at der kunde raades Bod paa Vægttoldens mulige Brist i saa Henseende ved den foreslaaede stærke Specialisering af Tarifen. I den endeligt vedtagne Tarif har man i Hovedsagen fulgt Kommissionen, idet man dog har gjort en betydningsfuld Undtagelse for Tolden paa Maskiner. For enkelte Arter af Maskiner gælder fremdeles ubetinget Værditold; for de øvrige er vel fastslaaet Vægttold, men saaledes, at Tolden selv i saa Tilfælde i det mindste skal udgøre en vis Procentandel af Værdien (5 eller 10 $\frac{0}{10}$). Den sidste Forholdsregel er tagen for at undgaa, at Overgangen, over hvis Virkninger man paa Forhaand ikke kunde have fuldstændigt Overblik, skulde medføre for store Overraskelser; men for yderligere at være sikret imod saadanne, har man i Traktaten med Tyskland forbeholdt sig Ret til med et vist Varsel at kunne vende tilbage til Værdifortoldning af Maskiner.

C. O.

VI.

Norges Fiskeri.

Det samlede Værdiudbytte af det norske Fiskeri i Aaret 1910 opgøres i Norges officielle Statistik til 47,344000